

[Camre]

virksomheder og til investeringer i miljøforbedrende anlæg og metoder, som kan forhindre et omfattende økologisk sammenbrud, og som den regering, som lod Overdanmark more sig for de penge, som skulle være brugt til at få vores sygehuse til at fungere og til at skabe social balance og harmoni i samfundet.

Vi ser i finanslovsforslaget for 1987 intet, der kan forhindre en økonomisk nedtur i 1987, men tværtimod meget, der vil forstærke den. Det store betalingsbalanceunderskud, som i år sætter ny rekord, taler regeringen helst ikke om. Desværre siger betalingsbalanceunderskuddet heller ikke hele befolkningen så meget. Men som min kollega hr. Erling Olsen siger: betalingsbalanceunderskuddet vil først fremstå som rigtig truende den dag, hvor folk finder ud af, at det ikke er en by i Rusland, men en chef i Tyskland.

Betalingsbalanceunderskuddet betyder en dagligt øget gældsætning til udlandet; salget af danske aktier til især Vesttyskland er igen på vej opad. Magten over danske virksomheder havner i stigende grad på udenlandske hænder, og det gælder især for de konkurrencedygtige, teknologisk interessante virksomheder. Jeg skal bare som det seneste par eksempler nævne Christian Rovsing og lyslederkabelfabrikationen hos Nordisk Kabel og Traad. Følgerne heraf behøver jeg ikke beskrive, dem mærker allerede alt for mange danskere blandt dem, som ikke handler på børsen.

Jeg er overbevist om, at regeringen i denne debat igen vil klynge sig til overskuddet – eller skal vi nøjes med at kalde det ligevægten? – på finanslovsforslaget for 1987. Men statsbudgettets overskud i en opgangskonjunktur, som vi har haft det i 1985 og 1986, er en selvfølge, og det villé også være der under en socialdemokratisk regering. Budgettets balance er et styreredskab, og det er en selvfølge, at vi i gode tider betaler af på gælden fra de dårlige tider. Det burde så også gælde parallelt for gælden til udlandet, som netop i disse år skulle have bevæget sig samme vej som budgetunderskuddet, og som regeringen altså ikke har magtet at få til at gøre det.

Socialdemokratiet kan ikke støtte den utilstrækkelige og socialt skæve politik, som dette finanslovsforslag er udtryk for, og vi vil i det fortsatte arbejde med finanslovsforslaget

for 1987 arbejde for at opnå ændringer, der i det mindste er i stand til at mindske regeringsforslagets skadelige virkninger.

Vi stemmer naturligvis, hvis regeringen har sin parlamentariske basis i orden, som vanligt for finansloven, når den ligger klar efter tredje behandling, men jeg udtrykker håbet om, at det vil være muligt i år at få ændret forslaget mere dybtgående, end det har været muligt i de foregående 4 år under den borgerlige regering.

Collet (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne takke finansministeren for den glimrende måde, finanslovsforslaget i år er blevet fremlagt på. Lovforslagets bemærkninger er overordentlig velskrevne, og de forskellige Småtryk, som er kommet fra Finansministeriet, har lettet overblikket på en udmærket måde, og ikke mindst det stikordsregister, som vi i år har fået, hjælper os meget rundt i det meget omfangsrige finanslovsforslag. Jeg synes, det er glædeligt, at regeringens moderniseringsstræbelser også er udstrakt til at gælde finansudvalget.

Nu er det jo 10 år siden, vi sidst havde en egentlig finanslovdebat, hvor de prioriteringer og ændringer, som finanslovsforslaget lægger op til, kan underkastes en politisk debat.

Finansloven er vel enhver regerings stærke styringsinstrument. Gennem den bestemmes, hvilke opgaver regeringen vil løse, hvilken vægt den tillægger løsningen af forskellige opgaver, hvor mange penge og hvor mange af statens medarbejdere der skal sættes ind på forskellige områder, og i vid udstrækning bestemmer den, hvorledes midlerne til at finansiere de mange offentlige opgaver skal fremskaffes.

Samtidig er der jo en tovejssammenhæng mellem finansloven og samfundsøkonomien. Statsfinanserne er jo meget afhængige af den samlede økonomiske udvikling, men samtidig påvirker selve udformningen af finansloven udviklingen af samfundsøkonomien. Finansloven har derfor en helt overordnet styrende funktion i det danske samfund.

Derfor hilser vi med tilfredshed, at vi efter 10 års afbrydelse igen får en egentlig førstebehandling af finanslovsforslaget, i stedet for at denne, som det er sket i de senere år, er